

stemmelser, forudsættes optaget i institutternes vedtægter.

Med en enkelt undtagelse har medlemmerne af kreditforeningernes repræsentantskab (bestyrelse) udover at deltage i foreningernes ledelse tillige den funktion at afgive indstilling til direktionen om udmåling af lånene i ejendomme inden for repræsentanternes distrikt. I hypotekforeningerne har man derimod med en enkelt modifikation altid opretholdt en klar adskillelse mellem styrelsesfunktionen og indstillingsretten. Medlemmerne af hypotekforeningernes tilsynsråd, der svarer til kreditforeningernes repræsentantskab, fører således tilsyn med ledelsen, men har intet at gøre med låneudmålingen, som er et direktionsanliggende. I realkreditkommissionens betænkning er i kap. 2, pkt. 15, rejst en række principielle betæneligheder ved det nuværende system i kreditforeningerne, og kommissionens flertal går ind for, at de 2 sæt funktioner klart adskilles, således at medlemmerne af en forenings ledelse alene udøver ledelsesfunktioner, men ikke som enkeltpersoner deltager i behandlingen af de enkelte lånesager gennem låneindstillingsret, ved udøvelse af panteeftersyn og lign. Flertallet i kommissionen går således ind for en ordning, som svarer til hypotekforeningslovens § 10, stk. 1, sidste punktum, hvorefter medlemmer af tilsynsrådet ikke må have andre lønede hverv inden for foreningen.

Stk. 2, 1. punktum, følger indstillingen fra kommissionens flertal. Om forslag til en overgangsordning for de nuværende medlemmer af kreditforeningernes repræsentantskaber henvises til § 30, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Stk. 2, 2. punktum, giver boligministeren adgang til at sikre, at bestyrelsesmedlemmers vederlag fastsættes efter ensartede kriterier.

Aldersgrænsen for bestyrelsesmedlemmer i stk. 2, sidste punktum, er en skærpelse i forhold til de gældende regler, hvorefter medlemmer af de organer, der udøver styrelsesfunktioner, kan fungere indtil det fyldte 75. år. Der henvises til overgangsreglen i forslaget § 30, stk. 1.

Til § 7.

Stk. 1 forudsætter, at nærmere regler om direktionens kompetence optages i vedtægterne. Samtidig overlades det til den enkelte forening selv at fastsætte antallet af direktionens medlemmer. Dette svarer til det gældende system i hypotekforeningerne og reallånefondene, medens det i kreditforeningslovens § 8, stk. 1, er bestemt, at direktionen skal bestå af mindst 2 medlemmer.

Af stk. 1 fremgår tillige — jfr. også bemærkningerne til § 5 — at direktionen handler på bestyrelsens vegne. Når forslaget ikke på dette punkt opretholder gældende kredit- og hypotekforeningslovgivnings klare adskillelse mellem bestyrelsens og direktionens funktioner, har dette sammenhæng med, at forslaget § 6, stk. 2, udelukker bestyrelsesmedlemmerne fra deltagelse i enhver form for administrativ virksomhed i foreningen. Tidligere tiders begrundelse for at sikre direktionens uafhængighed overfor bestyrelsen er hermed faldet bort, og det forekommer naturligt generelt at indføre det system, som allerede kendes i reallånefondene, og som i øvrigt svarer til det almindeligt gældende i foreninger, institutioner, selskaber m. v.

Bestemmelsen i stk. 1, sidste punktum, er ny i forhold til gældende lovgivning. Nærmere regler om ansættelse og afskedigelse af direktører og om habilitetskrav m. v. fastsættes i vedtægterne.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til § 10, stk. 2, i kreditforeningsloven og hypotekforeningsloven samt hertil svarende bestemmelser i reallånefondenes vedtægter. I forhold til gældende lov medtager bestemmelsen dog kreditforeningernes vurderingsmænd, for hvilke der i dag gælder en aldersgrænse på 75 år.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til principperne i § 8, stk. 1 og 2, i boligloven og §§ 12 og 13 i kreditforeningsloven og hypotekforeningsloven, idet det dog overlades til boligministeren at bestemme, under hvilke former tilsynet skal udøves.

Til § 9.

Forslagets stk. 1 overlader afgrænsningen af den enkelte forenings udlånsadgang — såvel det geografiske udlånsområde som arten af de ejendomme, hvori der kan gives lån — til fastsættelse i vedtægterne, jfr. de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1.

Forslagets stk. 2 bygger på den redegørelse og de forslag, som er fremsat af udvalget vedrørende obligationsmarkedets forhold (betænkningens kap. IV). Medens staten traditionelt ikke optræder som låntager i realkreditinstitutterne, har kommunerne i løbet af 1960'erne i stedsøgende grad søgt at dække deres finansieringsbehov ved låntagning i realkreditinstitutterne imod sikkerhed i kommunale ejendomme. Når det i stk. 2, 1. punktum, foreslås at udelukke stat og kommuner fra at optage lån i realkreditinstitutter bortset fra lån til boliger, visse sociale institu-